

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

N. 53 (3943)

Anykščiai,

1979 m. gegužės mėn. 12 d.

Kaina 2 kap.

TARYBINĖS LIAUDIES ŽYGDARBIS — NEMIRTINGAS

Kiekviena gegužė, kai medžius pradeda dabinti žu-
ma, rajono darbo žmonės iškilmingai pažymi Pergalės prieš fašistinę Vokietiją Didžiojo Tėvynės kare šventę, pagerbia kritusių kovoj tarybinių karių atmi-
nimą, karštai pasveikina ko-
vu veteranus.

Siemiet Pergalės šventę Anykščiuose buvo pažymėta ypač įspūdingai, nes į iškil-
mes, į jaudinančius susitikimus su anykštėnais atvyko nemaža grupė buvusių Tary-
binės Armijos karių — mū-
su rajono vaduotojų. Sve-
čių tarpe — 16 buvusių 145
Vitebsko Raudonosios vėlia-
vos ordino šaulių divizijos
kovotojų, kurie drauge su
savo kovos draugais po ilgai
trukusių metų ty atminti-
ni 1944-ųjų liepos 15 dieną
išvadavo iš vokiškųjų oku-
pantų Anykščius.

Atvykusius iš įvairių mū-
su šalies vietovių svečius ge-
gužės 8-osios rytą šiltai su-
tikė Anykščių rajono komi-
teto biuro nariai, atsakingi
partiniai ir tarybiniai darbu-
otojai. LKP RK politinio švie-
timo kabinete tarp kovų ve-
teranų ir rajono vadovau-
jančių darbuotojų įvyko nuo-
širdus ir draugiškas pokal-
bis.

Apie Anykščių rajono dar-
bo žmonių laimėjimus, tary-
binės santvarkos metais pa-
siekčius žemės ūkio, pramonės, kultūros, švietimo ir ki-
tose srityse, svečiams pa-
pa-

sakojo LKP rajono komiteto
pirmasis sekretorius J. Pe-
seckas, o veteranai susitiki-
mo metu dalijosi prisimini-
mais apie rūsčias karo me-
tų dienas.

Po to kovų dalyviai lan-
kėsi Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame ūkyje, Anykščių mechanizuoto-
je kolonoje. Rajkoopsajungo-
je, Anykščių antroje ir J. Bi-
liūno vidurinėse mokyklose,
kur susitiko su dirbančiais,
pedagogais ir mokslei-
viais.

Tos pačios dienos popietę
iš Anykščių miesto A. Bara-
nauko aikštės gausiai susi-
rinkusių anykštėnų kolonos,
pasipuošusios vėliavomis, gy-
vų gelii puokštėmis ir vaini-
kais, žygiuoja į karių kapines — į mišingą, skirtą Pergalės šventės 34-osioms meti-
nėms pažymėti. Darnia gre-
ta, šventiškai nusiteikę žen-
gia Didžiojo Tėvynės karo
dalyviai — anykštėnai bei jų
svečiai — buvę 145 Vitebsko
Raudonosios vėliavos ordino
šaulių divizijos kariai: divi-
ziono vadas, dabar Odesos
politechnikos instituto vyr.
deštytojas Vasilijus Cibizov-
vas, diviziono vado pava-
duotojas politiniams reika-
lams, šiuo metu dirbęs in-
žinieriumi Vasilijus Sepelio-
vas, jau išėjęs į užtarnautą
poilsį buvęs baterijos vadas
Semionas Kučereno, 145
šaulių divizijos politinio sky-
riaus agitatorius — o šiuo
metu iš Dnepropetrovsko at-
vykęs inžinierius Kuzma
Zdesenkovas, buvusi sanita-
rinio būrio darbuotoja Dina
Kuznecova, baterijos vadas,
dabar vienos Kijevo gamyk-
los šaltkalvis Aleksandras
Prochorovas ir kiti.

Karių kapinėse iškilmingą
mitingą, skirtą Pergalės dienai, pradėjo LKP Anykščių
rajono komiteto sekretorius
J. Dailė, kuris nuoširdžiais
žodžiais sveikino susirinku-
sius Didžiojo Tėvynės karo
dalyvius, papasakojo apie ta-
rybinės liaudies žygdarbį

prieš vokiškąjį fašizmą, apie
tai, kaip rajono saugomas
kritusių Tėvynės gynėjų
atminimas.

Tylos minute pagerbiamas
žuvusių Didžiojo Tėvynės
karo metais karių atminimas.
— Pergalė. Koks tai nuo-
stabių talpus, koks prasmin-
gas, koks džiugus žodis. Mi-
lionių tarybinių žmonių —
karių, užnugario darbininkų,
partizanų — ištisas 1418 Di-
džiojo Tėvynės karo dienų
gyveno šios Pergalės vilti-
mi, kovoj ir aukojosi var-
dan jos, — tokiais žodžiais
į susirinkusius kreiniasi
Anykščių tarprajoninio kari-
no komisariato komisaras V.
Laurinavičius.

Didžiojo Tėvynės karo
metus ir mūsų Anykščiuose
prisiminė, apie Tarybų
Sąjungos Didvyrio komjau-
nūolio Anatolijaus Sagalovo
žygdarbį, vaduojant mūsų
gimtąjį miestą papasakojo
buvęs 145 Vitebsko Raudon-
sios vėliavos ordino šau-
lių divizijos baterijos vadas,
dabar dirbantis Ukrainos
TSR Cernovų miesto Sta-
tybos tresto kadru skyriaus
viršininku A. Romanovas.
Daug puikių padėkos žodžių
už tarybinių karių iškovo-
tus laisvės, laimės, taikos
rytmečius išsakė Anykščių
J. Biliūno vidurinės mokyk-
los abiturientė komjau-
nolė R. Sovinytė. Anykščių
antros vidurinės mokyklos
pionierė D. Urbonaitė. Ra-
jono vadovaujantys partiniai
ir tarybiniai darbuotojai, Di-
džiojo Tėvynės karo daly-
viai iškilmingoje aplinkoje
užriša, kaklaraiščius mokslei-
viams, tik ką papildžiusiems
Lenino pionierių organizaci-
jos gretas.

Anykščių liaudies teatro
skaitovų grupė atlieka šioms
iškilnėms skirtą montažą.

Buvę kariai, atsakingi ra-
jono partiniai, tarybiniai
darbuotojai, visuomenės at-
stovai prie karių kapų pade-
da gelii puokštės, vainikus.

Gegužės devintąją buvę
rajono vaduotojai Anykščių
rajono Automobilių draugis-
ties narių vairuojamomis au-
tomobiliais išvyko aplan-
kyti vietų, kuriomis teko

Ir nepalankiomis oro sąlygomis geriau rikiuokime sėjos darbus! Spartinti sėjos eigos tempus

Ketvirtadienį įvyko eilinis
rajoninio sėjos pravedimo
štabo posėdis, kurio metu
buvo aptarta šio svarbaus
darbo eiga bei numatytos
priemonės sėjos paspartini-
mui.

Kaip susirinkusius infor-
mavo rajono žemės ūkio
valdybos vyr. agronomas R.
Bielskis, gegužės 10 dienos
žiniomis rajone buvo pasė-
ta 53 proc. grūdinių ankšti-

nių grūdams skirtų kultūrų.
Nors Levaniškio, „Atžalyno“,
„Gintaro“, dar kai kurių
ūkių žemdirbiai jau artėja
prie šio darbo pabaigtuvių,
tačiau visuomenėje sėjos sparta
verčia būkštauti ir nerimau-
ti. Ypač tai pasakytina apie
„Puntuko“, „Skiemonių“,
„Ažuolo“ kolūkių šeiminin-
kus, kurie tėra apėję vos
19–26 proc. vasarajui skir-
tu dirvų.

— Sėjos eigai nemaža da-
limi trukdo sunkios gamtinės
sąlygos, tačiau po šitokio
pasiteisinimo priedanga dar
neretai slepiasi ir darbų or-
ganizavimo spragos, — pa-
stebėjo rajono žemės ūkio
valdybos viršininkas A. Da-
čiulis, atkreipęs dėmesį į
tai, jog būtina visapusiškai
ir labiau branginti ne tik
giedresnę dieną, bet ir kiek-
vieną darbams palankią va-
landą.

Pasirodo, kad ne viename
ūkyje pasireiškia pernelyg
didelis atotrūkis tarp dirvos
paruošimo ir sėjos. Argi tai
normalu, kai sėjai, regis, ne-
priekaištingai paruošta dirva
suplūkia lietus ir lauką ten-
ka antrą kartą kultivuoti?
Kad šitai neatsitiktų, kaip
rodo sėjoje pirmuonųjų
ūkių patirtis, visur būtina
plačiau įdiegti srovinių visų
lauko darbų kompleksą. Tu-
rint omeny lietingus pasta-
rojo metų orus, reikėtų tvir-
tai įgyvendinti taisyklę —
šiandien lauką paruošę,
šiandien ir apėk.

Kaip buvo konstatuota sė-

jos pravedimo štabo posėdy-
je, nedžiugina ir kitų lauko
kultūrų sėjos tempai, pagal
juos mūsų rajono žemdirbiai
atsilieka nuo vidutinių res-
publikos sėjos eigos mastų.
Antai, šiam metui tėra pasė-
ta vos 20 proc. cukrinių run-
kelių, o „Svyturio“ ir „Vie-
nybės“ kolūkiuose šie darbai
dar išvis nepradėti. Panaši
padėtis ir linų sėjos baruo-
se. Jeigu Levaniškio, „Atža-
lyno“, „Aušros“ kolūkių
žemdirbiai šios techninės
kultūros pasėlių plotus skai-
čiuoja dešimtimis ir šimtais
hektarų, tačiau visai nesu-
prantama, ko dėl šios palyginti
neblogos dirvos turintys
„Gimtosios žemės“, Cernia-
chovskio kolūkių linininkai.
Gera sparta nepasizymi ir
bulvių sodis. Tiesa, didžiausius
rajone bulvių plotus —
240 ha — turintys svėdasie-
čiai jau apsođino daugiau
kaip 60 proc. bulvėms skirtų
laukų, bet vis dar tinkamos
sartos pasigendama kituose
bulvininkystėje besispe-
cializuojančiuose ūkiuose.
Štai jakiškiečiams įsima-
ginti trukdo ta priežastis,
jog dideli laukų masyvai lig
šių dar nepatęsti organinė-
mis trąšomis, panašios bė-
dos būdingos ir kitiems bul-
vių auginėjams. Ieškant ke-
liu kaip paspartinti bulvia-
sodį, sprendimas siūlomas toks
— bulvės skirtos mėšlo da-
bar nebekratyti, o jo saskal-
ta laukus gausiau patęsti
mineralinėmis trąšomis.

„K. d.“ Inf.

Išnaudojant kiekvieną gledros valandėlę

Sumaniai pasinaudodami kiekviena darbams pala-
kesne valandėle „Gimtosios žemės“ kolūkių žemdirbiai
jau apėjo bemaž tris ketvirtadalius visų grūdinėms kul-
tūroms skirtų dirvų, pasodino didesniąją pusę bulvių plo-
to bei įsėjo daugiametį žolį įsėlio. Okio vadovo An-
tano Abraškevičiaus įsitikinimu, jei tik būtų palankūs
darbymečiui orai, per artimiausias tris-keturias dienas
ūkio šeimininkai yra pajėgūs iš esmės užbaigti visus pa-
grindinius pavasario sėjos darbus.

Tuose laukuose, kur buvo ankščiau išbertas nau-
jajį derlių brandinančios grūdės, dabar prasidėjo naujas
pavasarinį darbų etapas — pasėlių priežiūra. Dirvas
akėjantių mechanizatorių Prano Kazlausko bei Vido
Strolkos sąskaitoje jau daugiau kaip 230 hektarų nuakė-
ty pasėlių.

L. Valsys

Tai ypač aktualu

NAIKINKIME PIKTŽOLES

Ilgai užsilęsę šalti, lietini-
gi orai pristabdė kultūrinių
augalų dygimą, tačiau pik-
tžolės panašios gamtinės
sąlygos neturi jokios įtakos
— jos dygsta gausiai ir in-
tensyviai.

Mokslinių tyrimų duome-
nys rodo, kad trumpaamžės
piktžolės 70 ir daugiau pro-
centu sėkmingai galima iš-
naikinti mechaniniu būdu —
akėjant, kaupiant ir t. t. An-
tai, sukuriantuose, gerai
patreštuose miežių pasėliuose
kovoje su piktžolėmis kita-
syk gali pilnai pakakti ir
akėjimo. Ta priemonė ypač
aktuali pasinaudoti šiais
metais, nes visuose rajono
ūkiuose trūksta „Nadia“
veislės miežiams bei „Selma“
veislės avižoms herbicidų.
Usnių, pienių ir kitų daugia-
mečių piktžolių vien mecha-
niniu būdu, aišku, neišnai-
kinti, bet pasėlių akėjimo
nauda neabejotina. Be to, ir
herbicidų poveikis po to bū-
na kur kas efektyvesnis.

Pasėliai akėjami vidutinio
tipo zigzaginėmis arba tink-

linėmis akėčiomis. Šių metų
sąlygomis ta darba tikslia-
gi pradėta 4–5 dieną apėjus
lauką. Akėjimas — darbas
gana paprastas ir nesudėtin-
gas, neretai, kaip taisyklė,
šiam darbui nukreipiami jau-
niausi mechanizatoriai ar net
praktikantai. Todėl ūkių spe-
cialistams šiuos mechaniza-
torius reikėtų dažniau pa-
kontroliuoti, sekti, kad jie
akėtų tik skersai pasėto lau-
ko.

Tiek grūdams, tiek žalia-
m pašarui, silosui rajono ūkiai
nemažai augina mišinių. Ne-
gana to, kad jų plotams
ypatingai trūksta herbicidų,
bet kaip rodo praktika, mi-
šiniams dar nepakanka ir
reikiamo dėmesio: jiems skir-
iami prasciausi plotai, ku-
rie vėlai apėjami ir dažniau-
siai jiems neskiriama trąšų.
O pasėjus, neretai vėlgai mi-
šiniai paliekami likimo va-
liai. Dėl to, kad šiems pa-
sėjams nėra herbicidų, kiek-
vieno ūkio šeimininkams bū-
tina įsisąmoninti, jog pirma-
ja kovos su piktžolėmis prie-

mone turi tapti mechaninės
priemonės.

Iki šios savaitės pradžios
rajone buvo pasėta 9103 ha
vasarinių grūdinių kultūrų,
tačiau nuakėta tam metui
tebuvo vos 10 proc. viso to
ploto. Jeigu Levaniškio, Svė-
dasų kolūkiuose, Elmininkų
eksperimentiniame ūkyje bu-
vo nuakėta 20–50 proc. pa-
sėto ploto, tai „Pirmyn į ko-
munistą“, K. Staro kolū-
kiuose, Jakiškių, Raguvė-
lės tarybinuose ūkiuose
šis darbas dar nebuvo pradė-
tas. Ūkių agronominės tar-
nybos turi parodyti kuo dau-
giau sumanumo organizuo-
jant pasėlių priežiūros dar-
bus, išnaudoti kiekvieną ga-
limybę, kad būtų kuo pla-
čiau visur įdiegti agros-
technikos reikalavimai, įga-
linantys pasiekti socialisti-
niuose įsipareigojimuose nu-
matytus lauko kultūrų der-
lius.

V. Baranauškienė
Anykščių rajono žemės ūkio
valdybos agronomė

Jaudinantys susitikimai

Sveniška pasipuošė Kurk-
liai. Tarp sprogdančių me-
džių pumpurų suplazdėjo vė-
liavų šilkas. Kone per visą
miestelį nusilešė karo vete-
ranų, svečių ir moksleivių
kolona. Visi atėjo į karių ka-
pines pagerbti tu, kurie žu-
vo vaduodami mūsų žemę.

Kurklių karių kapinėse iš-
kilmingą mitingą pradeda vi-
durinės mokyklos direktorius
O. Zaukevičius, Tylos minu-
tė. Čia, šalia savo tėvo ka-
po, nulenkę galvą iš Vitebs-
ko atvykęs A. Simonovas su
žmona ir sūnumi Igoriu. Jau
trečia kartą aplanko tėvo ka-
pą V. Gladkova-Lytenko.

Zuvusiųjų giminės susiti-
ko su Kurklių vidurinės mo-
kyklos pionieriais. Ypač nu-
širdus pokalbis įvyko VII
klasėje, kuri šefuoja karių
kapines. Po iškilmingo mi-
tingo Kurklių vidurinės mo-
kyklos saviveiklininkai suruo-
šė koncertą. K. Almis

Žemdirbiai susilaukė talkininkų

Nelengvomis gamtinėmis sąlygomis rajono ūkiuose
vyksta ketvirtųjų dešimtojo penkmečio metų sėja. Todėl
į pagalbą žemdirbiams rūsuoti bulvės, rinkti nuo laukų
akmenis atvyksta gausūs būrys talkininkų iš miesto jmo-
nių, įstaigų, organizacijų. Pirmadienį daugiau kaip 200
veltinių fabriko „Spartakas“, Anykščių statybos ir remon-
to valdybos, Tarpkolūkinės statybos organizacijos ir kitų
kolektyvų darbuotojų talkininkavo „Už taiką“, „Vieny-
bės“, „Pirmyn į komunistą“, „Gintaro“, „Aukštakalnio“
bei daugelio kitų kolūkių žemdirbiams. Dau gausen-
s būrys talkininkų iš Anykščių į ūkius išvyko antradienį.

B. Vytaitis

Kokia ji, sieninė spauda?

P. Pagareckas

Kolektivių žinios pasirokė Gegužės Pirmosios šventė. Kone kiekviename sienlaikraštyje randame ir Pergalės šventei skirtą straipsnį, ta proga prisimenami buvę Didžiojo Tėvynės karo dalyviai, išreikškiami jiems pagarba. Kolūkių ir tarybinių ūkių sienlaikraščių redakcijoms nepamiršta ir svarbaus žemdirbiams rūpesčio — pavasario sėjos, informuoja apie šio darbynečio eigą, propaguoja sėjos pirmūnus.

Apžiūroje buvo nemažai ir satyrinių sienlaikraščių, kuriuose jau nebepasitaikė nekonkrečios, nežinia kam adresuotos kritikos, dauguma karikatūrų — išraiškingos, po jomis taiklūs prierasai. Tačiau daugelyje šių sienlaikraščių kritikos objektu yra tikrai girtuokliai. Be abejo, reikia kovoti su šiuo žalingu reiškiniu, bet greita to reikėtų matyti ir kitas dar pasitaikančias negeroves. Juk dar atsiranda ir brokdarių, apsilėdėlių, ilgapisčių, gاندonešių ir kitokių, trukdančių žengti į priekį, vertybių aštrios kritikos tipų. Tik „Už taika“ kolūkio satyriniame sienlaikraštyje „Botagas“, K. Staro kolūkio profilaktinės tarybos leidžiamame „Profilaktike“ nebuvo apsiribota vien girtuoklių kritika, bet pažvelgiama ir plačiau, kritikuojami blogai, nerūpestingai dirbantys mechanizatoriai, aplaidžiai atliekantieji pareigas gyvulininkystės fermų darbuotojai. Reikėtų, kad satyriniuose sienlaikraščiuose būtų tokios rubrikos, kaip „Mūsų medžiagos pėdsakais“, ar „Po to, kai rašėme“, bylojančios apie kovą už medžiagos veiksmingumą, pranešančios apie kritikos poveikį. Deja, šito apžiūroja pateiktuose sienlaikraščiuose dar pasigendama.

Aptūros metu buvo atrinkti geriausi sienlaikraščiai, o jų redkolegijos premijuotos atminimo dovanėlėmis. Tiek savo turiniu, tiek forma geriausio įvertinimo susilaukė M. Melnikaitės kolūkio sienlaikraštis „Naujas rytas“ ir „Komjaunimo prožektorius“, „Už taiką“ kolūkio „Zemdirbys“ bei satyriniai sienlaikraščiai „Botagas“ ir „Komjaunimo prožektorius“, o taip pat vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ sienlaikraštis „Vynininkas“.

V. Gledrys

Grupė abiejų rajonų gyvulininkystės darbuotojų pasirašė tarpusavio socialistinio lenktyniavimo sutartis.

Lenktyniavimo sutartį pasirašo Elmininkų bandynų stoties eksperimentinio ūkio karių melžėja Marytė Siukščiuvienė (kairėje) ir Rokiškio paukštinkystės tarybinio ūkio karių melžėja Aldona Zukauskienė. Marytė karių melžėja dirba 12 metų, o jos lenktyniavimo partnerė – 18 metų. Abi įsipareigojo penkmečio ketvirtaisiais pirmelti iš karvės daugiau kaip po 4000 kilogramų pieno.

Lenktyniavimo partnerės atvyko į Rokiškio sūrių gamyklą.

A Zibolio tekstas ir nuotraukos

Savavališkai statybai — ne!

1975 m. birželio mėn. 28 d.
nutarimu Nr. 228 LTSR MT
patvirtino naujus individua-
linės statybos nuostatus, ku-
riuose ypač pabrėžta kontrolė
mieste ir kaime statomiems
gyvenamiems pastatams.
Todėl norisi dar kartą
priminti, kad bet koks gyvena-
mo namo, ūkinio pastato

Būtina taip pat statytojams priminti, kad pasitaiko taip pat ir tokių atvejų, kai statybinės medžiagos yra įsigijamos neteisėtu būdu, arba apmokant už jas kito-

Anksčiau išdestytos mitytos lietu tik individualius statytojus, tačiau būtinai paminti komunalinių namų valdas, kuriose dar pasitaiko atvejų, kai savavališkai statomi sandėliai, garažai, kurių statyba griežtai draudžiama. Pasitaiko, kad statybinės organizacijos stato pastatus, tiek gamybinus, tiek gyvenamuosius, neturėdamos leidimo pradėti statybą, o tik turėdamos suderinimą. Tai grubūs pažeidimai, kurie irgi traktuojami kaip savavališka statyba. Šiuo atveju užsakovai ar statybininkai, prieš pradėdami statybą, turi gauti rajono architektų leidimą ir tik tada pradėti darbus. Bet kokios statybos darbai, pradėti be architektų leidimo, pakeitinai, nesuderinti su rajono architektu, yra laikomi savavališkais. Derindami projektus, statydami tik pagal nuostatus, sieksime, kad Anykščių rajonas taptų dar gražesnis, kad statiniai įgytų geresnį architektūrinį vaizdą.

V. Butkuvienė
Anykščių rajono architektė

Kad stiprėtų meilė knygai

Ivyko Savanoriškos knygos bičiulių draugijos rajono skyriaus ataskaitinė-rinkiminė konferencija, į kurią susirinkę delegatai iš klausė šios draugijos rajono skyriaus valdybos pirmininko S. Staurusaičio pranešimą.

Pranešėjas apžvelgė, ką per ataskaitinį laikotarpį nuveikė rajono knygos bičiulių draugija, bendradarbiaudama su švietimo ir kultūros įstaigomis, partinėmis, komjaunimo, profsąjunginėmis ir kitomis visuomeninėmis organizacijomis, didinant knygos vaidmenį, plečiant darbo žmogaus akiratį, ugdant literatūrinį skonį, keliant skaitymo kultūrą, skiepijant jaunimui ištikimybės mūsų liaudies revoliucinėms kovoms ir darbo tradicijoms jausmus.

Ataskaitiniu laikotarpiu draugijos pirminės organizacijos didelį dėmesį skyrė TSKP XXV suvažiavimo, naujų TSRS ir LTSR Konstitucijų aiškinimui ir propagandai, įžymiems politiniams įvykiams ir datoms pažymėti. Buvo organizuota rajone visa eilė stambių masinių renginių, susitikimų su rašytojais, kovų už Tarybų valdžią veteranais, aktyviai prisidėta prie visuomeninės, politinės ir mokslinės literatūros platinimo ir propagavimo.

Siuo metu rajone veikia 44 pirminės knygos bičiulių draugijos organizacijos, kurios jungia daugiau kaip 600 narių. Jaunųjų knygos bičiulių sekcijose yra susibūrę daugiau kaip 200 rajono moksleivių.

Darbininkas siekia mokslo

Gyvenimas Anatolijaus Vaitenkovo nelepino. Anksti mirė tėvas. Baigus devynias klases, teko dirbti. Dirbo šlaureje statyboje, šešetą metų raizė jūras laivyne. Dabar Anatolijus Anykščiūose, dirba Rajkoopsąjungoje darbininku.

— Stropus darbininkas, turi autoritetą, — atsiliepia apie Vaitenkovą Rajkoopsąjungos bazės direktorius Vl. Gindrenas.

Anatolijus ir visuomenininkas. Po darbo dažnai jį sutiksi mėslo gatvėse draugovinėse būry. Pats rimtas, drausmingas, nori, kad ir kiti anykštėnai būtų tokie, nepažeidinėti drausmės.

Prieš kurį laiką baigta vakarinė vidurinė mokykla. Dabar Anatolijus aukštąsias jūreivystės mokyklos studentas-neakivaizdininkas.

Gegužės švenčių išvakarėse Rajkoopsąjungos komunistai priėmė A. Vaitenkovą kandidatą į TSKP narius.

V. Stonys

Naujuose kabinetuose

Prieš kurį laiką „Nevėžio“ kolūkyje iškilo naujas kontoros priestatas. Pastatė įrengti jaukus kabinetai buhalterijos darbuotojams, specialistams, erdvoje foje malonu pailsėti.

B. Vitkūnas

Kolektyvinių draugijos narių tarpe — 21 rajono ūkis, įmonė, organizacija. Rajoninė valdyba reikiama dėmesį skyrė pirminių organizacijų veiklos koordinavimui, rūpinasi draugijos narių eilių augimu, siekė, kad laiku ir pilnai būtų vykdomi prisiimti socialistiniai įsipareigojimai.

Tačiau greta nuveikto darbo, kaip pabrėžė pranešėjas, knygos bičiulių draugijos Anykščių skyriaus valdybos veikloje buvo ir trūkumų. Ne visuomet rajoninė valdyba pirminėms organizacijoms teikė konkrečią pagalbą, tobulinant ir plečiant darbo formas ir metodus. Dar trūkų sistemos ir kryptingumo kai kurių organizacijų veikloje, sprendžiant aktualius, gyvenimo padiktuotus uždavinius. Nepakankamas dėmesys buvo skiriamas jaunųjų knygos bičiulių sekcijų kūrimui rajono mokyklose, o knygų propagavimui ne visuomet efektyviai pasinaudota tokiomis propagandos ir agitacijos priemonėmis, kaip vietinis radijas, spauda. Silpnai dar buvo vystomas ir paskaitinis darbas.

Konferencijoje pasisakė Sodininkystės tarybinio ūkio pirminės nartinės organizacijos sekretorė G. Ražanienė, Troškūnų vidurinės mokyklos mokytoja O. Bartulytė, Debeikių bibliotekos vedėja D. Steponavičienė, vėlinių fabriko „Spartakas“ ekonomistė L. Sargūnaitė, J. Bičiūno vidurinės mokyklos moksleivė A. Bartasiūtė, rajoninių kultūros namų me-

lohininkė A. Puikienė ir Respublikinės knygos bičiulių draugijos organizacinio-masinio skyriaus vyr. redaktorė A. Matekūnaitė pasidalijo mintimis apie draugijos veiklą, iškilusius uždavinius, sprendžiamas problemas bei ateities planus.

Pasisakiusieji akcentavo, kad reikia į draugijos veiklą daugiau įtraukti kolūkiečių ir darbininkų, kad svarbiausias draugijos uždavinys — siekti kiekvieno žmogaus — jauno ir seno, aktyvaus bendravimo su knyga, ugdyti meilę jai, kad būtina organizuoti daugiau knygų parodų, susitikimų su rašytojais, kartu su jais aptarti labiausiai pamėgtus kūrinius. Populiarinant knygą, plečiant draugijos veiklą, reikia dar labiau stiprinti knygos bičiulių ryšius su rajono bibliotekomis, „Žinijos“ draugija, kultūros įstaigomis, organizacijomis. Taip pat būtina siekti, kad knygos bičiulių draugija pasipildytų naujais kolektyviniais nariais, kad plėstųsi jos veikla, didėtų narių aktyvumas.

Konferencijos darbe dalyvavo ir kalbėjo LKP rajono komiteto agitacijos ir propagandos skyriaus vedėjas V. Krasauskas.

Buvo išrinkta nauja Savanoriškos knygos bičiulių draugijos rajono skyriaus valdyba. Konferencijos metu taip pat buvo išrinkti delegatai į respublikos knygos bičiulių draugijos suvažiavimą, kuris įvyks šių metų gegužės 30 dieną.

V. Vaišnys

Viešosios tvarkos sargyboje

KOVOJE SU BLOGIU

Siemiet žymiai sustiprino savo veiklą „Vienybės“ kolūkio savanoriška liaudies draugovė, savo gretose jungianti 23 liaudies draugovinėms. Dažniau organizuojami reidai-patikrinimai gyvulių fermose, mechaninėse dirbtuvėse ir brigadose, liaudies draugovinėms pastoviai budi jaunimo pasilinksminimo vakaruose ir pan. Todėl neatsitiktinai vien tik per tris pirmuosius šių metų mėnesius kolūkio liaudies draugovinėms jau sulaukė 6 viešosios tvarkos pažeidėjų ir

keletą smulkaus visuomeninio turto grobstytojų.

Antai, liaudies draugovinėms kartu su kolūkio liaudies kontroleriais prieš kurį laiką sulaukė kolūkiečių A. Zaloginį, kuris mėgino pasigrobti 280 kg presuoto šieno. Šis pašarų grobstytojas buvo perduotas kolūkio draugovės teismui ir nubaustas pinigine 30 rublių bauda. Nepaspruko nuo reikios draugovinėms rankos ir A. Snitka, taip pat norėjęs iš kolūkio daržinės parsivežti į namus kolūkio pašarų. O štai balandžio pirmomis die-

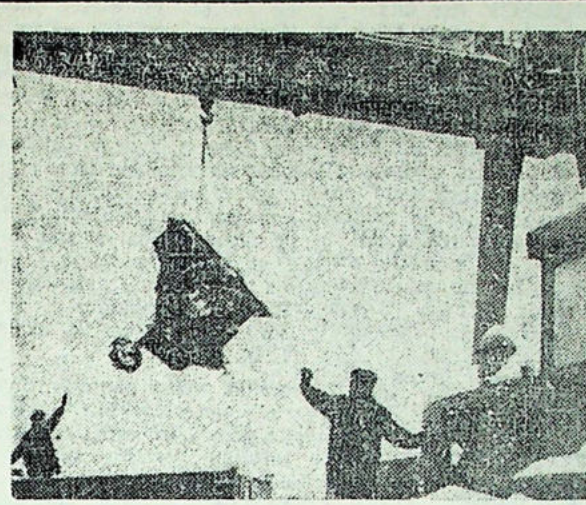
romis nakties metu liaudies draugovinėms sulaukė plėšiant duris į koncentruotų pašarų sandėlį E. Laurenciką, visiems vienybiečiams gerai žinomą kaip didelį tinginį ir girtuoklį. Kaip paaiškėjo, E. Laurencikas jau nebe pirmą kartą išsirengia į panašų „žygį“. Iš to paties sandėlio jis jau anksčiau buvo pagrobęs apie 250 kg miltų ir pardavęs Levaniško kolūkio kolūkiečiai I. Jaruševičiui. Dabar šis ilgąsias parduotas rajono vidaus reikalų skyriui.

„Vienybės“ kolūkio liaudies draugovinėms rūpi ir viešosios tvarkos bei rimties klausimai. Neseniai jie sudraudė Traupio miestelio gyventoją pensininkę P. Kiešaitę, mėgusią suteikti pastogę stikluoto mėgėjams, kurie čia per ištisias naktis ir dienas girtuokliaudavo ir uliodavo.

Ryžtingai vienybiečiai kovoja ir su triukšmadariais. Prieš kokį mėnesį jaunimo pasilinksminimo vakarais traupiečių poilsį dažnai pradėjo drumsti girti vyriokai, buvę čionykščiai, o dabar besimokantys Panevėžio profesinėje technikos mokykloje E. Grimza ir V. Silėika bei Panevėžyje dirbantis A. Maneika. Kaip ir derėjo laukti, „smarkuoliai“ buvo perduoti į Vidaus reikalų skyrių.

Aktyviausi vietos savanoriškos liaudies draugovės nariai yra B. Sapelis, Br. Zilys, P. Sidagis, J. Bujokas, K. Maneika, draugovės vadas komjaunuolis P. Keraitis ir kiti. Tai žmonės, kurie daug savojo laisvalaikio valandų paskyrė tam, kad gimtajame kolūkyje mažėtų viešosios tvarkos pažeidėjų, nebūtų ilgąsias, vis dar susigundančių visuomeniniu turtu.

P. Valaitis

Daugiau kaip 10 tukstančių automašinių, kombainų, traktorių ir kitos technikos gaus šiais metais respublikos žemdirbiai.

NUOTRAUKOJE: pakraunama pirmoji šiais metais bulgariškų šienapjovių „Kup“ stunta.

G. Svitojaus (ELTA) nuotr.

ŽINIOS

APIE PIENO IR MESOS GAMYBĄ ANYKŠČIŲ RAJONO ŪKIUOSE 1979 M. GEGUŽES I D.

(pagal ekonomines grupes)

Ūkio pavadinimas	Bendroji pieno gamyba, lyginant su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu		Primalta pieno 100 ha ž. ū. a. a.		Primalta pieno vidut. iš 1 karvės		+ padidėj., — sumažėj., pieno (kg) palyginus su 1978 m. tuo pačiu laikotarpiu		Bendroji mėsos gamyba, lyginant su 1978 m. tuo pačiu laikotarpiu		Parduota mėsos 100 ha ž. ū. a. a. a.		Pardavimo valstybei 1-ojo pusmečio pifano su papildoma užduotimi įvykimas proc.		Parduota valstybei produkcijos proc. lyginant su 1978 m. tuo pačiu laikotarpiu	
	g-ba	%	ha ž. ū. a. a.	cent	kg	kg	+	-	g-ba	%	ha ž. ū. a. a.	cent	pieno	mėsos	pieno	mėsos
I GRUPE																
„Anykščių šilėlis“	96	168	1018	—	62	99	45,4	53	61	91	101					
„Ateitis“	101	130	894	—	53	113	41,7	59	89	105	114					
„Gintaras“	88	153	850	—	117	88	54,1	53	72	92	91					
K. Slaro	88	156	864	—	91	88	29,2	43	46	87	100					
„Lenino keliu“	100,2	194	1086	—	5	135	64,2	49	69	92	150					
Surdegis	76	97	607	—	182	69	16,9	30	32	69	65					
„Svyturys“	108	234	1151	—	73	142	60,2	65	84	113	139					
Sodininkystės t. ūkis	99	178	1223	—	32	92	44,7	59	64	94	96					
Raguvelės t. ūkis	89	121	745	—	93	115	31,1	53	84	87	117					
Staškūniškio t. ūkis	89	120	946	—	134	99	22,7	55	49	85	92					
II GRUPE																
Andrioniškis	92	114	849	—	83	139	24,5	50	48	89	140					
„Atžalynas“	94	127	814	—	123	72	28,8	56	58	81	69					
„Aukštakalniš“	85	145	857	—	182	125	27,2	44	61	79	124					
„Aušra“	87	121	771	—	117	72	19,6	44	34	76	73					
„Ažuolas“	89	132	781	—	90	80	18,7	54	46	86	65					
Cerniachovskio	76	128	729	—	255	75	38,1	46	57	78	73					
„Gegužės pirmoji“	91	133	889	—	99	70	14,8	43	41	87	65					
Kurkliai	104	153	1060	—	25	68	16,2	62	36	107	73					
Levaniškis	103	149	1087	—	78	84	24,6	59	43	102	84					
„Pirmyn į komunizmą“	98	174	1008	—	29	118	30,3	63	74	107	116					
„Už taiką“	92	106	668	—	80	105	31,7	42	64	84	105					
„Vienybė“	92	88	643	—	59	91	25,9	43	65	94	88					
Jakšišio t. ūkis	104	121	952	—	38	89	31,0	52	51	102	94					
III GRUPE																
„Gimtoji žemė“	95	131	869	—	59	146	33,9	58	63	97	147					
M. Melnikaitės	107	78	725	—	75	2,1 k.	23,9	64	93	116	4 k.					
„Nevėžis“	97	142	914	—	35	84	25,5	59	44	97	81					
„Puntukas“	91	128	890	—	39	99	35,0	59	77	87	97					
Skieponys	96	118	738	—	45	87	19,4	50	54	98	95					
Svėdasai	99	174	998	—	15	128	55,6	55	60	97	126					
Naujasodžio t. ūkis	84	77	680	—	132	72	16,1	45	49	75	70					
Kolūkiuose:	93	136	860	—	66	101	33,1	51	60	91	102					
Taryb. ūkiuose:	94	131	921	—	69	87	29,5	53	53	91	88					
Elmininkų eksp. ūkis	95	194	991	—	68	76	39,2	54	43	94	79					
RAJONE	92	135	870	—	67	92	32,5	49	58	93	96					

Valstyb. statistikos Anykščių rajono informacinė skaičiavimo stotija

SPORTAS

Pergalė Gargžduose

Anykščių „Automobilisto“ futbolo komanda buvo išvykusi žaisti cilių LTSR „Nemuno“ draugijos aukščiausiosios grupės futbolo rungtynių į Gargždus. Ten jie susitikė su vietos „Bangos“ komanda, kuri jau eilę metų žaidžia aukščiausioje grupėje.

Nors žaidimas vyko ir svetimoje aikštėje, tačiau anykštėnai žaidė gana drąsiai. Jie iš tolimų nuotolių apšaudė „Bangos“ komandos vartus ir puolėjo K. Berezausko tikslus smūgis 17-toje minutėje privertė gargždiečius žaidimą pradėti iš aikštės vidurio.

Pirmasis kėlinys baigėsi rezultatu 1:0 „Automobilisto“ komandos naudai. Po pertraukos aikštės šeimininkai stengėsi rezultata išlyginti bei išvesti komandą į priekį. Tačiau anykštėnai daugiau pereinę į gynybos liniją ir bangiečiams neleido iš artimų nuotolių smūgiuoti kamuolį į vartus. Aikštės šeimininkai stengėsi nuginkluoti anykštėnų vartininką, tačiau jiems nesisekė.

Pirmajame kėlinyje K. Berezausko realizuotas įvartis anykštėnų komandai pelnė pergalę.

A. Nemunaitis

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1979. V. 12

KO ŠILAS VERKIA

Nuostabi pavasario popietė. Atbundanti gamta prisipildė daugybės paukščių choru. Naktį nulijęs lietus baigėsi, sugėręs ir nuplovęs dulkes. Po pietų švelnus saulės spinduliai, prasiskverbę pro debesimis, maloniai kvietė į gamtą. Kaip iškentėsi namuose? Išėjau ir kaip visuomet patraukiau link pamėgto, nuostabaus grožio gamtos kampelio — Lūdiškių piliakalnio. Iš tolo gerai matyti šilo apglėbtas „Laimės žiburį“ simbolizuojantis rašytojui Jonui Bilūnui paminklas.

Įprastu keliu pasukęs nuo gatvės, įžengiu į šilą. Bet kas čia dabar? Tai šen, tai ten akis tiesiog bado šiukslių krūvos. Sunku patikėti, kad dar atsiranda žmonių, kurie, matyt, kelias savaites kaupia šiuksles namuose, o po to šį „turtą“ išverčia ne

į tam tikslui skirtą autotransportą, o su nuosavais „Ziguli“ ar kitokiomis automašinomis paslapčiomis atgabenę išpila šile... Ir ko tik nėra tame atgabentame lobyje: supuvę obuoliai ir skudurai, nuo importinių žirnelių dėžutės ir visa kita.

Na, o jau butelių šukių ir etikečių — visą kolekciją galėtum čia prisirinkti. Ir ko tik tokie gamtos „mylėtojai“ čia nepažėrė: ir „Kavadoso“, ir „Obuolių vyno“, ir „Skaidriosios“, ir net „Sampano“ bei kitokio asortimento pavyzdžius pasistengę gamtos prieglobstyje pareklamuoti.

Nepagailėta ir praeitų metų anykštėnų miškininkų darbo: raitais ištrypti kruopščiai miškininkų pasodinti medeliai ir krūmai.

Po įtemptų žiemos rungtių savo suvenyrus paliko ir sportininkai. Stiprinančių do-

pinguojančių gėrimų bonkų šukės ir tara nuo slidėms skirtos skysto tepalo aiškiai parodo, kieno čia palikimas. Vienu žodžiu, patėpė slides, patėpė gerklę — išteplojo ir šilo veidą.

Kuo toliau eini, tuo kelionė darosi niuresnė. Stai dar viena „grozybė“ — automašinos statybininkai. Net keleto mašinų statybinio laužo išversta iš neramaus Ramybės mikrorajono. Žiūri į tokią išmonę ir negali atsistebėti statybininkų išradingumu: ir laikas sutaupyti, ir benzinas. Juk iki sąvartynų ir atgal susidarys apie dešimt kilometrų nuotolis, o čia — ranka pasiekiamas. Tikri racionalizatoriai tie statybininkai! Tik kurie: ar TSO, ar SRV?

Kuo arčiau „Laimės žiburio“ paminklo, tuo šiukslių daugėja. Jos tarsi primena rašytojo kūriniję aprašytąsias smėklas, kurios norėjusios pastoti kelią drasuoliams kopti į kalną. Butelių šukės papildė išvirtę medžiai, krūvos šakų. Pagalvojau — paverlus kuru tą miško laužą, kiek galima būtų smėklių sudeginti? Einu ir bijau atsigręžti atgal, kad nepavirsčiau į akmenį. Gerai būtų, galvoju, kad taip būtų „smėklių“ savininkai pavirstų į akmenį — tai būtų graži akmeninių šiukslintojų alėja. Tuomet Anykščiai garsėtų ne tik savo klasikais, bet ir unikalia, vienintele pasaulyje akmeninių skulptūrų — gamtos teršėjų kolekcija.

P. Jovaras

Krito vilkė

Pernai Simonių girion atsibarsčiusi vilkų pora susilaukė 5 jauniklių. Jiems paūgėjus, jau 7 vilkų gauja ėmė šeimininkauti girioje, vis dažniau čia pasitaikydavo rasti sudraskytų stienų, briedžių, šernų.

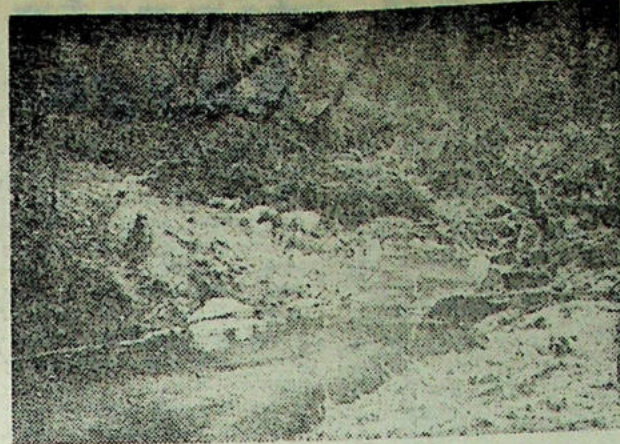
Anykščių rajono medžiotojai nutarė pamokyti plėšrūnus. Tą paskutinįjį kovo šeštadienį, nors lijo lietus, gurgėjo tirpstančio sniego upokšniai, medžiotojai išsidėstė grupelėmis prie dažniausiai vilkų lankomų vietų, jų pamėgtų takų.

Vos spėjo išlipęs iš automašinos atsistoti į vietą Anykščių miškų ūkio direktorius Pranas Sebeika, kai netoliese pro pušis pamatė smėžuojant du vilkus. P. Sebeikos šūvis buvo taiklus, iškart krito priekyje bėgusi vilkė. Antru šūviu medžiotojas kiliudė antrąjį vilką, kuris metėsi atgal. Nors ir sužeistas, vilkas išnešė kudašius. Kitiems medžiotojams tą dieną neteko iššauti. Bet vienu, o gal ir dviem „šūvais“ Simonių girios vilkų gauja sumažėjo.

A. Slamas
V. Bagdono nuotraukoje: P. Sebeika prie nušautos vilkės.

U ž Pagojės kalno, į kairę nuo plento, ten, kur artėdamos prie Troškūnų miško kuprojausi kalvos ir baigiasi Andrioniškio kolūkio žemė, kadaise durpėje įlomėje telkšojo švendrais apsikaisęs Pasmodų ežeras. Nors jau daugiau kaip dešimt metų šio ežero vietoje — kemsynai, šaltiniuoti liūnai, brūzgynai, bet Pasmodų, Plintaukos ir kitų aplinkinių kaimų žmonės vis dar mena buvusio ežero spindesį, kur ir gulbės retkarčiais atskrisdavo, ir pilkasis gandrų neretai atabradė meškeriodavo, perėdavo atvašynuose baltakakčiai laukiai, pakrantių žolynuose slėpdavosi žalsvairios pilkos nendrinės vištelės... O kiek ančių čia rasdavo prie globstį! Paukščių balsais skambėjo ežeras, jo gelmėse nardė lydziai, ešeriai, kuojos, dumblietame dugne varėsi lynai, blykčiojo auksavyniai karosai... Nedidelis, tik 14 ha ploto buvo Pasmodų ežeras, bet traukė jis ir meškeriotojus, džiugino savo mėliu, davė pradžią vingriam upokšniui. Bet štai atėjo melioratoriai sausinti ten, toliau už ežero, esančio Sprindžio raisto, pažliugusių pievų. Už nusausintą raistą, už pievas niekas jų nepelkė, o kad nuleido ežero vandenį, skersai išrausė griovį — nesidžiaugė žmonės, dar ir dabar ne vienas pagalvoja, argi negalėjo melioratoriai grioviu aplenkti ežero, jį išsaugoti? Matyt, nerūpėjo jiems gamtos grožis, nepagalvojo jie apie paukščius, žuvis...

Ežerą perskrodęs ir jį prazūdęs griovys toliau kerta tarpukalvų pievą, vietinių vadinamą Biebė. Taip buvo pramintas ir iš ežero bėgęs, nešęs Sventajai jo vandenį upeliukas. Dabar jis iškeistas į melioracinį griovį, kurį vis dėlto ir toliau tenka vadinti Biebė, nes teka tuo pačiu slėniu, surinkęs vandenį iš mirusio ežero veršnių, iš

BIEBĖ

pakeliui surinktų lomų. Nuo Pasmodų pradėjusi savo kelią melioruota Biebė šauna į šiaurės rytus, pralenda Troškūnų, o paskui ir Viešintų link vedančius plentus, už Peniankų ir Maželių kaimų jau paspartina savo bėgsimą, apsukdama dideliu lanku Krepšiagalio fermas ir dešiniu krantu artindamasi prie lapuočių jaunų lyno, tuo pačiu rinkdama pašoninį besiremiančių melioracinių griovių duoklę — vandenį ir po truputį plėdama, gilėdama. Netrukus tiesiai nubrėžta vaga suka į kairę, kertą drėgną pievą, skuba į pušų ir eglių žalmą, į šio tolo boluojančius beržynėlius. Pirmiausia beržai ir išeina iš miško pasitikti grioviu pavirtusios Biebės, po to priartėja prie jos ir aukštos skarotos eglys. Kai tik Biebė išsivaduoja iš griovio, virsta pirmųjų upokšnių, virš jo suremia savo šakas eglys, apgobia jos vingius žalia prieblanda. Tarsi norėdama atsigręžti už tai, kad apie trejetą kilometrų teko grioviu tekėti, Biebė raito kilpą po kilpos, metasi tai į kairę, tai į dešinę, kartais net ir atgal bando kiek pagrįžti, spraudžiasi tarp vis aukštėjančių, mišku

ošančių krantų, suplaka baltą putą ties kelia pastojusiomis išvartomis, šiekštis akmenimis čiurlena, barasi, kam trukdo skubėti į Sventąją. Vietomis pasitaiko jau ir skardžių, kuriuos, nebedami statumos, kopla medžiai. Bet štai jau ir tarp eglių, pušų sublyksi Sventosios vanduo, ja pajutusi Biebė nuščiūva aukšti jos krantai ūmai per-eina į Sventosios slėnio žemumą, kur būriuojasi dar neseniai patvinusios Sventosios vandenys braide alksniai. Pratekėjusi pro juos, dulkiančius žiedadulkėmis ir skleidžiančius pumpurus, nurimusi, subolavusi smėlėtu dugnu Biebė priglunda prie Sventosios, kaip ir daugelis kitų upokšnių jai atiduoda savo tėkmę.

Nellgas Biebės keltas į Sventąją, net ir 4 kilometrų nesiekia, tačiau savo žemupiu ji spėja parodyti slėpinį miško upokšnio grožį, įjinti skambią melodiją į eglių ošimą. O ten, kur ji gliaulį įsigraūžia tarp krantų, prisidengia melsvo ūko šydu, žaliais medžių šešėliais, kad būtų dar paslaptingesnė, įspūdingesnė.

Vyg. Račkaitis

Redaktorius ST. VINCIONAS

Mirus JONUI BRUZUI, reiškiamas nuoširdžiai užuojautą dukrai DOMICELEI, sūnams STASIUI ir KAZIMIERUI bei artimiesiems.
K. Staro kolūkio valdyba

Nuoširdžiai užjaučiame DOMICELE VITKONAITĘ dėl brolio mirties. Anykščių II-osios vidurinės mokyklos mokytojai ir techninis personalas

Nuoširdžiai užjaučiame DOMICELE VITKONAITĘ, mirus mylimam broliui. Anykščių miesto Statybininkų gatvės namo Nr. 10 II laiptinės gyventojai

IRENAI VENCLOVIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Surdegio apylinkės deputatai

Nuoširdžiai užjaučiame klasės draugą VYTAUTĄ GARGALSKĄ, mylimam tėveliui mirus. Anykščių J. Bilūno vidurinės mokyklos VIIIa klasės mokiniai ir auklėtojai

Reikalinga

Anykščių vyno pramonės gamybiniam susivienijimui „Anykščių vynas“ reikalingi krovėjai gatavos produkcijos sandėlyje. Darbas pamaininis.

Kreiptis į kadry skyriaus viršininką.

Direktorius

Anykščių sviesto gamyklai reikalingi tokių specialybių darbuotojai: vairuotojai, šaltkalviai-remontininkai, elektrikai, elektrikas derintojas, saugumo technikos inžinierius.

Dėl darbo sąlygų kreiptis į gamyklos direktorių.

Administracija

Surdegio kolūkiui reikalingi vairuotojai darbiui su automašinomis GAZ-53 ir ZIL-130. Aprūpinama mūriniais gyvenamaisiais namais.

Kreiptis į kolūkio valdybą arba skambinti telefonais 4-49-13, 4-49-35.

Reiškiamas nuoširdžiai užuojautą bendradarbiui JONUI BACKULIUI, netekus mylimo tėvelio. Anykščių MSMV autokolonos kolektyvas

Dėl BALIO NAVIKO mirties nuoširdžiai užjaučiame šeimą ir artimuosius.

Kručiai, Ramanauskai, Paušai, Pakalni, Pakalniūtė, Kaulakiai, Nugarai, Similiai, Jurginiai, Zukauskas

Reiškiamas nuoširdžiai užuojautą IRENAI VENCLOVIENEI, mylimam tėveliui mirus.

A. ir V. Bernadišiai, J. ir V. Maskoliūnai, M. ir M. Marmokai

JANEI DAUNARAVICIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui nuoširdžiai užuojautą reiškia

Bendradarbiai

Netekus brangiausio žmogaus — tėvelio, liūdinę IRENĄ VENCLOVIENĘ ir artimuosius nuoširdžiai užjaučia Surdegio ryšių skyriaus darbuotojos ir laisvanešiai.

JONUI BACKULIUI Mirtis atėmė iš Tavo mylimą žmogų — tėvelį. Nuoširdžiai užjaučiame ir liūdimę kartu su Tavim. Anykščių miesto Statybininkų gatvės namo Nr. 12 I laiptinės gyventojai

Gilaus liūdesio valandą, mirus JUOZUI MISKELIŲNAI, reiškiamas užuojautą jo šeimai ir artimiesiems.

Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio augalininkystės padalinio darbininkai

IRENA GARGALSKIENE, netikėta mirtis atėmė iš Tavo mylimą žmogų — vyrą. Nuoširdžiai užjaučiame ir liūdimę kartu su Tavimi.

Adomoniai, Bajorevičiai, Pacūnai, Miškinienė, Ambrasai, Slėnienė

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.021 Užsak. Nr. 773

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективниис дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийяйского районного комитета КП Литвы и Аникийяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)